

RETTENS DOM (Fjerde Udvidede Afdeling)
30. januar 2003

Sag T-307/00

C
mod
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Tjenestemænd – børnepension – vedtægtens artikel 80, stk. 4 –
forældrenes civilstand – ligebehandling«

Fuldstændig gengivelse på fransk II - 221

Angående: En påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 25. november 1999 om afslag på tildeling af børnepension til sagsøgerens datter.

Udfald: Kommissionens afgørelse af 25. november 1999 om afslag på tildeling af børnepension til sagsøgerens datter annulleres. Kommissionen betaler sagens omkostninger med undtagelse af de omkostninger, der er afholdt af Rådet for Den Europæiske Union, og de omkostninger, som Rådets intervention har påført sagsøgeren. Rådet bærer sine egne omkostninger.

Sammendrag

Tjenestemænd – pensioner – efterladtepension – børnepension til en tjenestemand's barn i tilfælde af, at ægtefællen, der ikke er ansat ved Fællesskaberne, afgår ved døden – afslag som følge af, at den forælder, der er afgået ved døden, ikke var ægtefælle, uanset et fastslået faderskab og deltagelse i barnets underhold – tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet – ulovligt (Tjenestemandsvedtægten, art. 80, stk. 4)

Ligebehandlingsprincippet tilhører fællesskabsrettens grundlæggende principper, og det tilsidesættes, når to persongrupper, hvis retlige og faktiske situation ikke adskiller sig væsentligt fra hinanden, behandles forskelligt. Ligebehandlingsprincippet kræver, at sammenlignelige situationer ikke behandles forskelligt, medmindre en sådan forskellig behandling er objektivt begrundet. For at være lovlig skal differentieringen være begrundet ud fra et objektivt og rimeligt kriterium og stå i rimeligt forhold til det formål, der forfølges.

Da vedtægtens artikel 80, stk. 4, som vedrører tilkendelse af børnepension, har til formål at udligne de yderligere udgifter for tjenestemanden til barnets underhold, som følger af, at en person, som, mens han levede, antoges at bidrage til dette underhold, kan situationen for en ugift tjenestemand, hvis barn har mistet sin anden forælder, der hverken var tjenestemand eller midlertidigt ansat, og som faktisk bidrog til barnets underhold på grundlag af en ved lov fastsat forpligtelse som følge af anerkendelsen af faderskabet, sammenlignes med de situationer, der er omfattet af artiklens anvendelsesområde.

For så vidt angår en eventuel begrundelse for, at ugifte tjenestemænd udelukkes fra anvendelsesområdet for vedtægtens artikel 80, stk. 4, bemærkes, at når det i bestemmelsen er fastsat, at afdøde ved dødsfaldet skal have været »ægtefælle« til tjenestemanden, forfølges der med bestemmelsen et lovligt formål, idet det er fastsat, at den ret, den omhandler, sigter til situationer, der generelt svarer til, at tjenestemanden og dennes barn mister et materielt tilskud til barnets underhold. For så vidt som anvendelsen af dette kriterium medfører udelukkelse af den pågældende ret i en situation, hvor et materielt tilskud til den ugifte tjenestemand's barn faktisk blev ydet af den afdøde i overensstemmelse med en ved lov fastsat forpligtelse som følge af afdødes anerkendelse af faderskabet til barnet, er dette kriterium ikke rimeligt. På samfundets nuværende udviklingstrin er dette kriterium ikke rimeligt med henblik på fastlæggelsen af en ekstra udgift, som tjenestemanden formodes at bære med henblik på barnets underhold. Såfremt vedtægtens artikel 80, stk. 4, forudsætter, at tjenestemanden formodes at afholde en ekstra udgift i tilfælde af, at ægtefællen afgår ved døden, burde bestemmelsen således forudsætte, at en sådan ekstra udgift ligeledes opstår i et tilfælde af, at den anden forælder, der ikke er tjenestemandens ægtefælle, men som har anerkendt faderskabet til barnet, og derfor ved lov er forpligtet til at bidrage til dets underhold. For så vidt som vedtægtens artikel 80, stk. 4, ikke omfatter en sådan situation, står den ikke i rimeligt forhold til sit formål, som er at begrænse retten til situationer, der generelt svarer til, at tjenestemanden mister et bidrag til sit barns underhold.

Da vedtægtens artikel 80, stk. 4, indebærer en ubegrundet differentiering og tilsidesætter ligebehandlingsprincippet, kan bestemmelsen ikke begrunde et afslag på ydelse af børnepension til en tjenestemand's barn, såfremt den anden forælder afgår ved døden, og denne ikke var tjenestemandens ægtefælle, men bidrog til barnets underhold på grundlag af en ved lov fastsat forpligtelse som følge af, at han havde anerkendt faderskabet.

(jf. præmis 48 og 49, 53-56)

Henvisning til: Domstolen, 19. oktober 1977, forenede sager 117/76 og 16/77, Ruckdeschel m.fl., Sml. s. 1753, præmis 7; Domstolen, 9. november 1995, sag C-479/93, Francovich, Sml. I, s. 3843, præmis 23; Retten, 23. marts 1994, sag T-98/93, Huët mod Revisionsretten, Sml. II, s. 103, præmis 45; Retten, 4. marts 1998, sag

T-146/96, De Abreu mod Domstolen, Sml.Pers. I-A, s. 109, og II, s. 281, præmis 53 og den deri nævnte retspraksis.